

HASZNOS LINKEK:

www.afrikaert.hu
www.hagyjnyomot.hu
www.humtur.hu

Smink nélküli AFRIKA

Miközben saját gondjaival küszködik, hazánkban is egyre több vállalkozás tűzi zászlajára napjaink globális kérdéseinek – környezetvédelem, fenntartható fejlődés, szegénység, klímaváltozás, esélyegyenlőség – felvállalását.

Van egy „gyógymód” számukra: szakítsák ki rövid időre munkatársaikat a megszokott környezetükből, s küldjék el őket egy másik földrészre! A módszerrel, ahogy a szólás mondja, két legyet ütnek egy csapásra.

Ha egy távoli, számunkra addig idegen világban osztozunk a helyiek hétköznapijaival, részesei leszünk gondjaiknak, velük együtt próbálunk segíteni mindennapi megélhetésükben, javítani életminőségüket úgy, hogy közben ismerkedünk kultúrájukkal, országukkal, markáns személyiségfejlődésen megyünk keresztül, s ez nemcsak a saját életünkre, de környezetünkre, munkahelyükre is jó hatást gyakorol. Ezt a tényt felismerve kezd erősödni

Magyarországon is a **humanitárius turizmus**, egy sokrétű utazási tevékenység, melynek keretében a legmagasabb szinten tud megvalósulni a csapatépítés, a társadalmi felelősségvállalás, s nem utolsósorban az **egyén fejlődése** mind magán-, mind szakmai életében.

Nyomot hagyni

Az Afrikába induló humanitárius utak új alternatívákat nyújtanak a már-már sablonos, egy-egy területre fókuszáló csapatépítések és tréningek helyett. Az út alatti egymásrautaltság, a smink nélküli afrikai hétköznapiak, az ismeretlen terepen váratlanul megoldandó és európaiótól eltérő élethelyzetek, a szokatlan kulturális élmények, a gyönyörű természet, a

HELYSZÍNEK ÉS VEZETŐK

A **Kongói Demokratikus Köztársaság** nem turisztikai paradicsom, nem ismert turisztikai célpont, de ettől több. Afrika egyik legnagyobb és természeti kincsekben leggazdagabb országa, ahol minden természetesen, kendőzetlenül zajlik, sok helyen még a „turista” szót sem ismerik. Az érintetlen természet, a 11 milliós Kinshasa főváros megkapó hangulata, az emberek nyitottsága, közvetlenségük és a külföldiek iránt tanúsított meleg vendégszeretetük kuriózum az európai ember számára éppúgy, ahogy mi az ő számukra.

Tanzánia barátságos és turisztikailag teljesen biztonságos ország. A tréning alkalmával a csoport az országot is megismeri: az Olduvai-hasadékot mint egyedülálló régészeti kincsébányát, a Szerengeti vadjait, a Ngorongoro-kráter hihetetlen természeti csodáit, egy maszaj falu mindennapjait stb.

A résztvevők felkészítésében az **Afrikáért Alapítvány** elnöke, a hazánkban élő, kongói születésű lelkes, France Mutombo vállal oroszánrészt. Szakmai tapasztalata, személyes varázsa, helyismerete, valamint alapítványa elmúlt 10 évének eredményei nyújtják a biztosítékot a nem mindennapi út és tréning sikeréhez s a résztvevők elégedettségéhez.

rászorulóként végzett közös fizikai és szellemi munka hatalmas erővel építi a csapatot. A feladatok minden esetben nagyon összetettek, semmi mesterkedés nincs bennük, hiszen az életből adódnak, és a csapat valamennyi tagjának aktív bevonásával teljesíthetők. Előfordul, sőt várható, hogy a helyszínen más-
képpen alakulnak a körülmények, stratégiát kell váltani, lehetőleg gyorsan és rugalmasan, később aztán ezek a helyzetek hagynak bennünk életre szóló élményt – miközben mi is igyekszünk nyomot hagyni, Afrika is észrevétlenül nyomot hagy bennünk.

„Play glo-ball”!

A feladatok látszólag túl egyszerűek. Mi lehet nehéz abban, ha besegítünk egy építkezésbe, vagy megfőzünk egy ételt? A kérdés a helyszínen talál választ – és kezdődik az igazi kihívás. A különböző fejlesztési projektek támogatásával – például iskola, árvaház, egészségügyi intézmény építése, felújítása, felszerelése – lehetősége nyílik a csoportnak, hogy sokszor kimerítő, fáradságos fizikai munkával vegyen részt a konkrét kivitelezésben. Az idő rövidsége miatt viszonylag gyorsan kell eredményt produkálni és a leghatékonyabb döntéseket szükséges hozni, de amitől igazán izgalmassá válik a feladat, hogy a munkába az afrikai „munkatársakat” is hatékonyan be kell vonni, legyőzve a sajátos helyi munkamorált, vagyis a jól ismert „hakuna matata” (no problem) stratégiát kell európaivá szelídíteni, a nyelvi akadályokról nem is beszélve.

A „play glo-ball” használatával elsősorban a férfiak, s a szójáték lényege egy vérbeli focimeccs a magyarok és a helyiek – maszákok, bantuk – között. A feladat itt sem olyan könnyű, mint első hallásra tűnik. Nem csupán focizni kell, hanem meg is kell szervezni a meccset, akár egy iskolai sportnap kertében, akár egy egész falut bevonva. Az otthonról hozott ajándékoknak – focilabda, sportcipők, mezek (a tréningben részt vevő cég emblémájával) – most érkezett el az aktualitásuk, de a neheze még hátravan: le kell győzni a feltűnően ügyes, „mezítlábas” afrikai csapatot. Ebben valószínűleg ők lesznek a profibbak, hiszen Afrika legrejtettebb zugaiban is nagy népszerűségnek örvend a futball, s nem meglepő, ha a gyerekek is a focisztárok neveit skandálják.

Gulyás és magyar népdal

A gasztronómiai programok mindig a legsikeresebbek, és valódi kulturális párbeszédet hoznak létre a helyiek és a vendégek között. A konkrét feladatot itt is a napi aktualitás diktálja, de a lényeg, hogy a csapatnak néhány magyar specialitást szükséges produkálnia a helyiek kínálására, mintegy ünneppé varázsolva az eseményt. A kivitelezés sok izgalmat rejt magában, mert bár az alapvető fűszereket elhozhatjuk otthonról, de az alapozóvalókat – hús, zöldségek –

a helyi piacon kell beszereznünk az afrikai asszonyok segítségével, ezt követően pedig velük együtt, őket megtanítva készítjük el a fogásokat (az ő konyhai felszereléseik segítségével!). Ennek a programnak egy másik variánsa, hogy egy adott ünnepségre, például egy helyi esküvőre, készítünk speciális magyar menüt, vegyítve néhány afrikai recepttel – fufu, ugali, pondú, mayebo batia muamba –, amit mi tanulunk meg a helyiektől, s megszerzett tudásunkkal később ott is büszkélkedhetünk.

A gyerekekkel való foglalkozás állandó eleme a tréningeknek, és az egyik legsokrét-

tűbb tevékenység. Van úgy, hogy egy egész oktatási napot kell megszervezni az iskolában a helyi pedagógusok segítségével, a tantárgy pedig miért ne lehetne Magyarország? A magyar földrajz, történelem, a népmesék, magyar dalok, játékok világa hamar népszerűsége tesz szert a diákok közt, s mivel az afrikai lurkók nagyon tanulékonyak, énekelni különösen szeretnek, az eredmény hamar realizálódik. A tanóra helyett választható program az osztálykirándulás, amit a csapatnak nem csupán kísérőként, hanem aktív szervezőként kell megoldania. A helyszín nemcsak a gyerekek, de a csapattagok számára is ismeretlen, ettől függetlenül meg kell szervezniük az utazást, az ellátást és a gyermekek szórakoztatását is.

A programok, feladatok sora korántsem ért véget: az afrikai piacon például nem kis élmény a vásárlás, alkudozás, főleg, ha egy helyi gyermek cibálja a nadrágunk szélét, és mutatja, mit szeretne megkapni, mi pedig jó családfő módjára bevásárolunk a nélkülözhetetlen holmiból. De az is élményszámba menő foglalatosság, s rejtett képességeink nagyon mélyről történő elővarázsolása, amikor mi magunk próbáljuk elkészíteni az otthoniaknak szánt ajándékot, a valódi afrikai szuvenírt. S hol itt a csapatépítés? A válasz szintén a helyszínen, az autentikus terepen keresendő...

Output – WIN-WIN

Az út végén egészen biztosan más ember indul haza szereteteihez és kollégái közé. Van, aki Afrika-függővé válik, és – a tréningezettők szavával élve – „afrikholizmusba” zuhan, s máris szövögeti egy újabb humanitárius út terveit, miközben még megszállottan dolgozik. Van, aki ezentúl máshogy néz napi gondjaira, és a jó értelemben vett „hakuna matata”-t hozza magával, cserébe legalább nem stresszeli agyon az életét és a környezetét, de senki nem jön vissza úgy, ahogy elment, s a maga módján a csoport minden tagja rájön, hogy segíteni bizony nagy kiváltság.

Kedves olvasó, ugye, látja a második „legyet” is? Megfelelő szakkifejezéssel élve megvalósult az elvárt társadalmi felelősségvállalás, nőtt a cég PR-, CSR- (corporate social responsibility) értéke, s a rendhagyó csapatépítő tréninggel – ami akár jutalom incentive útnak is felfogható – nagy lépést tett a vállalat a fejlődés fenntarthatósága és a szegénység mérséklése felé egy olyan kontinensre, amelynek egyedi, s a nyugati világ ultramodern technológiáiból nélkülözhetetlen kincseit a fejlett civilizációk leginkább csak kiaknázni szeretik. Lenyűgöző, semmihez sem fogható világát a turista is csupán a kényelmesen biztonságos távolságból, védett szafaridzsipekből fotózza.

Vajk Brigitta